

ฉบับที่ 69/2560

เรื่อง รายงานนโยบายการเงิน ฉบับเดือนธันวาคม 2560

นายจาตุรงค์ จันทราช ผู้ช่วยผู้ว่าการ สายนโยบายการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ในฐานะเลขานุการคณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) แถลงรายงานนโยบายการเงิน ฉบับเดือนธันวาคม 2560 ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจของสาธารณชนเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินนโยบายการเงิน และการประเมินภาวะเศรษฐกิจของ กนง. สำคัญสรุปได้ดังนี้

การดำเนินนโยบายการเงินในช่วงไตรมาสที่ 4 ปี 2560

ในช่วงไตรมาสที่ 4 ปี 2560 เศรษฐกิจไทยขยายตัวชัดเจนต่อเนืองมากขึ้น โดยเฉพาะจากแรงส่งภาคต่างประเทศ ในขณะที่ยังต้องติดตามความเข้มแข็งของอุปสงค์ในประเทศและกำลังซื้อของภาคครัวเรือน พัฒนาการของอัตราเงินเฟ้อทั่วไปที่ยังต่ำกว่ากรอบเป้าหมาย รวมถึงการสะสมความเสี่ยงต่อเสถียรภาพระบบการเงินบางจุด คณะกรรมการฯ จึงต้องชั่งน้ำหนักระหว่างการดูแลให้เศรษฐกิจขยายตัวอย่างยั่งยืนเพื่อบรรลุเป้าหมายด้านเสถียรภาพราคา และการรักษาเสถียรภาพระบบการเงินของประเทศ โดยคณะกรรมการฯ ได้คำนึงถึงผลบวกและผลลบของแต่ละทางเลือกนโยบาย (policy trade-offs) อย่างรอบด้าน และมีมติเป็นเอกฉันท์ให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 1.50 ในการประชุมเมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน และ 20 ธันวาคม 2560 เนื่องจากเห็นว่านโยบายการเงินที่ผ่อนคลายยังมีความจำเป็นเพื่อสนับสนุนให้เศรษฐกิจขยายตัวได้อย่างเข้มแข็ง และเห็นว่าระดับของอัตราดอกเบี้ยนโยบายในปัจจุบันยังมีความเหมาะสม โดยเอื้อให้ภาวะการเงินอยู่ในระดับผ่อนคลายเพียงพอที่จะสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการปรับเพิ่มขึ้นของอัตราเงินเฟ้อเข้าสู่กรอบเป้าหมายได้ในช่วงครึ่งแรกของปี 2561

มองไปข้างหน้า คณะกรรมการฯ เห็นว่านโยบายการเงินยังควรอยู่ในระดับผ่อนคลายไปอีกระยะหนึ่ง เพื่อสนับสนุนให้เศรษฐกิจขยายตัวได้อย่างเข้มแข็ง ซึ่งจะช่วยให้อัตราเงินเฟ้อทั่วไปทยอยกลับเข้าสู่เป้าหมายในระยะปานกลาง โดยคณะกรรมการฯ จะติดตามพัฒนาการและประเมินปัจจัยเชิงโครงสร้างที่มีผลต่อพลวัตเงินเฟ้ออย่างใกล้ชิด และพร้อมใช้เครื่องมือเชิงนโยบายที่มีอยู่เพื่อให้อัตราเงินเฟ้อกลับเข้าสู่เป้าหมายในระยะเวลาที่เหมาะสม ควบคู่กับการดูแลเศรษฐกิจให้เติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพและการรักษาเสถียรภาพระบบการเงินของประเทศ ขณะเดียวกัน คณะกรรมการฯ เห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องพัฒนากระบวนการติดตามและประเมินความเสี่ยงด้านเสถียรภาพระบบการเงินให้สามารถใช้ประกอบการตัดสินใจดำเนินนโยบายการเงินได้อย่างเป็นระบบมากขึ้น

การกำหนดเป้าหมายของการดำเนินนโยบายการเงินประจำปี 2561

คณะกรรมการฯ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้เห็นชอบร่วมกันในการกำหนดอัตราเงินเฟ้อทั่วไปที่ร้อยละ 2.5 ± 1.5 เป็นเป้าหมายนโยบายการเงินสำหรับระยะปานกลางและสำหรับปี 2561 และคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติกรอบเป้าหมายดังกล่าวในวันที่ 19 ธันวาคม 2560 โดยอัตราเงินเฟ้อดังกล่าวเป็นระดับที่เอื้อให้การเติบโตทางเศรษฐกิจสอดคล้องกับศักยภาพของระบบเศรษฐกิจ รวมทั้งช่วยรักษาความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ส่วนขนาดความยืดหยุ่นของเป้าหมายดังกล่าวยังเหมาะสมในการรองรับความผันผวนที่อาจทำให้อัตราเงินเฟ้อเบี่ยงเบนออกจากกรอบเป้าหมายในระยะสั้นได้

การประเมินแนวโน้มเศรษฐกิจและเงินเพื่อประกอบการดำเนินนโยบายการเงิน

1. เศรษฐกิจโลก

เศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องและคาดว่าจะสามารถเป็นแรงขับเคลื่อนให้กับการส่งออกไทยได้ในระยะต่อไป โดยเศรษฐกิจกลุ่มประเทศพัฒนาแล้วมีแนวโน้มขยายตัวดีขึ้นตามการบริโภคและตลาดแรงงานที่เข้มแข็งขึ้นเป็นสำคัญ รวมทั้งการผ่านกฎหมายปฏิรูประบบภาษีของสหรัฐฯ ในปลายเดือนธันวาคม 2560 จะมีส่วนช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจสหรัฐฯ ได้ในระยะต่อไป เศรษฐกิจกลุ่มยูโรขยายตัวจากการบริโภคและการส่งออก โดยภาวะการเงินที่ยังผ่อนคลาย ความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่ดีขึ้น และตลาดแรงงานที่ฟื้นตัวจะช่วยสนับสนุนการบริโภคได้ในระยะต่อไป สำหรับเศรษฐกิจญี่ปุ่นขยายตัวจากการส่งออกและภาคการผลิต อีกทั้งการบริโภคมีแนวโน้มขยายตัวตามความเชื่อมั่นผู้บริโภคและตลาดแรงงานที่ปรับดีขึ้น ส่วนเศรษฐกิจจีนมีแนวโน้มขยายตัวได้ต่อเนื่อง แม้อาจชะลอลงเล็กน้อยจากมาตรการดูแลเสถียรภาพเศรษฐกิจการเงิน แต่อุปสงค์โลกที่ปรับดีขึ้นและมาตรการทางการเงินเพื่อสนับสนุนการระดมทุนเฉพาะกลุ่มเพิ่มเติมจะช่วยประคับประคองเศรษฐกิจจีนให้ปรับตัวได้อย่างค่อยเป็นค่อยไป ขณะที่ประเทศอื่นๆ ในเอเชียมีแนวโน้มขยายตัวตามการส่งออกที่ดีขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่ออุปสงค์การจ้างงานและการบริโภคของภาคครัวเรือนในระยะต่อไป **คณะกรรมการฯ จึงปรับเพิ่มประมาณการเศรษฐกิจคู่ค้าในปี 2560 สูงขึ้นมาอยู่ที่ร้อยละ 3.8** แต่เห็นว่ายังมีปัจจัยเสี่ยงที่ต้องติดตามในปี 2561 คือ ความไม่แน่นอนของนโยบายเศรษฐกิจสหรัฐฯ อาทิ นโยบายการค้าระหว่างประเทศ และนโยบายการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน นอกจากนี้ ยังมีความเสี่ยงด้านภูมิรัฐศาสตร์ (geopolitical risks) ที่อาจรุนแรงขึ้นจนส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและตลาดการเงิน

ทิศทางการดำเนินนโยบายการเงินของธนาคารกลางส่วนใหญ่ยังคงผ่อนคลาย แต่ธนาคารกลางบางประเทศปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบาย เช่น สหรัฐฯ อังกฤษ และเกาหลีใต้ ทั้งนี้ ธนาคารกลางสหรัฐฯ เริ่มปรับลดขนาดงบดุลตามแผนที่ประกาศไว้ และธนาคารกลางยุโรปประกาศชะลอการลดปริมาณเข้าซื้อพันธบัตรต่อเดือน นอกจากนี้ ธนาคารกลางในภูมิภาคเอเชียหลายแห่งเริ่มมีสัญญาณปรับเปลี่ยนทิศทางนโยบาย เนื่องจากเศรษฐกิจที่ขยายตัวและอัตราเงินเฟ้อที่ค่อยๆ เพิ่มขึ้น เอื้อต่อการปรับนโยบายการเงินให้เข้าสู่ระดับปกติในระยะต่อไป

2. ภาวะการเงินและเสถียรภาพระบบการเงินไทย

ภาวะการเงินยังผ่อนคลาย อัตราผลตอบแทนพันธบัตรระยะสั้นอยู่ต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยนโยบาย เนื่องจากอุปทานพันธบัตรระยะสั้นอยู่ในระดับต่ำ ด้านอัตราผลตอบแทนพันธบัตรระยะยาวปรับสูงขึ้น จากอุปทานพันธบัตรระยะยาวที่เพิ่มขึ้นและปัจจัยต่างประเทศตามความคืบหน้าของนโยบายปฏิรูประบบภาษีของสหรัฐฯ ซึ่งจะมีผลทำให้รัฐบาลสหรัฐฯ มีแนวโน้มขาดดุลงบกลางและออกพันธบัตรรัฐบาลเพื่อกู้ยืมเงินมากขึ้น อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ จึงมีแนวโน้มสูงขึ้น ส่งผลให้อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลไทยปรับสูงขึ้นตาม สำหรับอัตราดอกเบี้ยสินเชื่อปล่อยใหม่ (New Loan Rate) ทรงตัวในระดับต่ำหลังมีทิศทางโน้มลงต่อเนื่องในช่วงที่ผ่านมา สินเชื่อภาคเอกชนในภาพรวมขยายตัวจากสินเชื่อภาคครัวเรือนเป็นสำคัญ โดยเฉพาะสินเชื่อที่อยู่อาศัยและสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ ด้านสินเชื่อภาคธุรกิจขยายตัวชะลอลงจากภาคการผลิตและพาณิชย์ ส่วนหนึ่งมาจากการชำระหนี้ของกลุ่มธุรกิจขนาดใหญ่ อย่างไรก็ตาม สินเชื่อ SMEs เริ่มปรับดีขึ้นในหลายธุรกิจ และสินเชื่อเงินทุนหมุนเวียนของธุรกิจส่งออกยังขยายตัวได้ ด้านค่าเงินบาทไม่ได้เปลี่ยนแปลงอย่างมีนัย โดยดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง (REER) ปรับแข็งค่าขึ้นบ้าง สอดคล้องกับปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจของไทยที่ดีขึ้น และอยู่ในลำดับกลางๆ เมื่อเทียบกับเงินสกุลอื่นในภูมิภาค

เสถียรภาพระบบการเงินอยู่ในเกณฑ์ดี แต่ต้องติดตามความเสี่ยงในบางจุด ได้แก่ (1) ความสามารถในการชำระหนี้ของธุรกิจ SMEs และกลุ่มครัวเรือนรายได้น้อยในช่วงที่ผลดีของการขยายตัวทางเศรษฐกิจยัง

กระจายไม่ทั่วถึง สะท้อนจากคุณภาพสินเชื่อที่ด้อยลง (2) พฤติกรรมแสวงหาผลตอบแทนที่สูงขึ้น (search for yield) ที่อาจนำไปสู่การประเมินความเสี่ยงต่ำกว่าที่ควรจะเป็น (underpricing of risks) อาทิ กองทุนรวมที่ลงทุนในต่างประเทศ (FIF) ที่ขยายตัวสูงและกระจุกตัวในบางประเทศ สหกรณ์ออมทรัพย์ที่ลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงเพิ่มขึ้น และ (3) ภาวะอุปทานอสังหาริมทรัพย์คั่งค้างในบางทำเล เช่น อาคารชุดตามแนวรถไฟฟ้าสายสีม่วงซึ่งใช้ระยะเวลาขายหมดนานขึ้น รวมทั้งต้องติดตามโครงการอสังหาริมทรัพย์แบบผสม (mixed-use) ซึ่งจะทำให้อุปทานเพิ่มขึ้นในอีก 4-5 ปีข้างหน้า

3. แนวโน้มเศรษฐกิจและเงินเฟ้อของไทย

เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องที่ร้อยละ 3.9 ทั้งในปี 2560 และปี 2561 สูงกว่าประมาณการเมื่อ 3 เดือนก่อน เป็นผลจากการส่งออกสินค้าและการท่องเที่ยวที่ดีขึ้นต่อเนื่องตามเศรษฐกิจคู่ค้าที่ขยายตัวชัดเจน การใช้จ่ายภาคเอกชนที่ขยายตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไปและเริ่มกระจายตัวมากขึ้น รวมทั้งแรงกระตุ้นจากภาครัฐที่ยังมีอยู่ต่อเนื่อง

การส่งออกสินค้าขยายตัวต่อเนื่องในหลายหมวดสินค้า และในเกือบทุกตลาดส่งออก มูลค่าการส่งออกสินค้าในปี 2560 คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 9.3 ปรับเพิ่มขึ้นจากครั้งก่อนตามเศรษฐกิจคู่ค้าที่ขยายตัว โดยเฉพาะสินค้าหมวดอิเล็กทรอนิกส์ ชิ้นส่วนยานยนต์ เกษตรแปรรูป โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากความต้องการสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ของโลก และการย้ายฐานการผลิตมาไทยของบางสินค้า เช่น สมาร์ทโฟน ด้านราคาสินค้าส่งออกสูงขึ้นตามราคาน้ำมันโดยเฉพาะในหมวดสินค้าโภคภัณฑ์ สำหรับการนำเข้าเพิ่มขึ้นตามความต้องการวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางรวมทั้งราคาน้ำมันที่ปรับสูงขึ้น อย่างไรก็ตาม การส่งออกในปี 2561 อาจขยายตัวชะลอลงบ้างหลังจากเร่งตัวสูงในปีก่อนและมีผลของปัจจัยพิเศษ เช่น ปริมาณการส่งออกที่เพิ่มขึ้นจากการย้ายฐานการผลิตของบางสินค้ามายังไทยในปี 2560 แต่คาดว่ามูลค่าการส่งออกสินค้าเฉลี่ยต่อเดือนในปี 2561 จะยังอยู่ในระดับสูงที่สุดในรอบหลายปี

การส่งออกบริการในปี 2560 ต่ำกว่าที่คาดไว้เล็กน้อยในหมวดรายรับนอกภาคการท่องเที่ยว แต่ภาคการท่องเที่ยวยังดีต่อเนื่อง ประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยวในปี 2560 และปี 2561 ขยายตัวดีที่ 35.6 และ 37.3 ล้านคน ตามนักท่องเที่ยวจีนที่เพิ่มขึ้นทั้งกลุ่มกรุ๊ปทัวร์และกลุ่มนักท่องเที่ยวอิสระจากการเปิดเส้นทางการบินใหม่ นักท่องเที่ยวอาเซียนที่เพิ่มขึ้นตามภาวะเศรษฐกิจภูมิภาค รวมทั้งค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่อคนเพิ่มขึ้นตามภาวะเศรษฐกิจโลกและคุณภาพนักท่องเที่ยวที่ดีขึ้น

การบริโภคภาคเอกชนในระยะข้างหน้ามีแนวโน้มขยายตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยมีหลายปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ รายได้เกษตรกรที่ยังขยายตัวสูงกว่าปีก่อนจากผลผลิตที่เพิ่มขึ้น รายได้แรงงานในภาคการผลิตเพื่อการส่งออกและภาคการท่องเที่ยวที่ปรับดีขึ้นโดยเฉพาะกลุ่มรายได้สูง ภาระหนี้จากมาตรการรถยนต์คันแรกที่ย่อยหมดลง รวมทั้งผลดีจากมาตรการภาครัฐ เช่น โครงการบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ อย่างไรก็ตาม ตลาดแรงงานยังไม่ได้รับผลดีอย่างเต็มที่จากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ ส่วนหนึ่งเพราะการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจที่มีการใช้เครื่องจักรทดแทนแรงงาน (automation) มากขึ้น โดยเฉพาะในบางอุตสาหกรรมที่การส่งออกขยายตัวดี อีกทั้งยังมีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคอุตสาหกรรมไปทำงานในภาคบริการที่มีผลิตภาพและผลตอบแทนต่ำกว่า รวมทั้งภาระหนี้ของครัวเรือนที่ยังอยู่ในระดับสูงโดยเฉพาะกลุ่มผู้มีรายได้น้อย ซึ่งจำเป็นต้องใช้เวลาปรับตัวอีกระยะหนึ่ง ทำให้การบริโภคมีแนวโน้มขยายตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไปและอาจไม่กระจายตัวเท่าที่ควร

การใช้จ่ายภาครัฐยังคงเป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจ การใช้จ่ายอุปโภคและการลงทุนภาครัฐยังขยายตัว แม้การลงทุนบางโครงการจะล่าช้าจากข้อจำกัดด้านประสิทธิภาพการเบิกจ่ายและฝนที่ตกหนักกระทบกับการก่อสร้าง สำหรับรัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่ลงทุนได้ตามแผน แต่มีบางโครงการที่เลื่อนการลงทุนออกไป ทั้งนี้ กรอบวงเงินลงทุนรวมในปี 2561 ที่เพิ่มขึ้นและการเลื่อนแผนการลงทุนของบางรัฐวิสาหกิจมาจากปี 2560 จะทำให้

การลงทุนภาครัฐในปี 2561 ขยายตัวดี อย่างไรก็ตาม การประกาศใช้ พ.ร.บ. การจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560 อาจส่งผลให้การเบิกจ่ายงบประมาณของบางหน่วยงานที่ไม่คุ้นเคยกับระบบใหม่ เช่น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ล่าช้าไปบ้างในระยะแรก

การลงทุนภาคเอกชนมีแนวโน้มฟื้นตัว แต่ยังคงขยายตัวในระดับต่ำ การลงทุนเริ่มมีสัญญาณฟื้นตัวในหลายอุตสาหกรรมมากขึ้น สอดคล้องกับการบริโภคภาคเอกชนและการส่งออก แต่ธุรกิจบางส่วนยังมีกำลังการผลิตเหลืออยู่ ทั้งนี้ การดำเนินนโยบายภาครัฐโดยเฉพาะการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน และการประกาศใช้ร่าง พ.ร.บ. พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก จะเป็นปัจจัยสนับสนุนการลงทุนภาคเอกชนในระยะต่อไป

อัตราเงินเฟ้อทั่วไปอยู่ในระดับต่ำจากปัจจัยด้านอุปทาน แต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างช้าๆ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปทรงตัวในระดับต่ำใกล้เคียงกับที่ประเมินไว้ในช่วงที่ผ่านมา ตามปัจจัยอุปทานจากสภาพอากาศที่เอื้ออำนวยให้ผลผลิตออกสู่ตลาดมาก ในระยะต่อไป อัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างช้าๆ จากแรงกดดันเงินเฟ้อด้านอุปสงค์ที่ค่อยๆ ปรับสูงขึ้นตามแนวโน้มเศรษฐกิจที่ปรับดีขึ้น ผลของการปรับขึ้นอัตราภาษีสรรพสามิต อย่างไรก็ตาม ยังมีปัจจัยถ่วงที่ทำให้อัตราเงินเฟ้อปรับเพิ่มขึ้นช้า ได้แก่ ราคาอาหารสดที่ยังมีแนวโน้มอยู่ในระดับต่ำ และปัจจัยเชิงโครงสร้างที่เปลี่ยนแปลงตามความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการแข่งขันด้านราคาที่สูงขึ้น โดยรวม คณะกรรมการฯ ประเมินการอัตราเงินเฟ้อทั่วไปปี 2560 และ 2561 ที่ร้อยละ 0.7 และ 1.1 ตามลำดับ และประมาณการอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานปี 2560 และ 2561 ที่ร้อยละ 0.6 และ 0.8 ตามลำดับ และประเมินว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปจะกลับเข้าสู่กรอบเป้าหมายได้ในช่วงครึ่งแรกของปี 2561

ความเสี่ยงต่อประมาณการเศรษฐกิจปรับเป็นสมดุล โดยโอกาสที่เศรษฐกิจไทยจะขยายตัวสูงกว่ากรณีฐานปรับเพิ่มขึ้นตามแนวโน้มเศรษฐกิจคู่ค้าที่ปรับดีขึ้นต่อเนื่องจากนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของสหรัฐฯ เศรษฐกิจจีนที่อาจชะลอตัวช้ากว่าที่คาดไว้ และการส่งออกของเอเชียที่ฟื้นตัวดีขึ้น รวมทั้งการใช้จ่ายของภาครัฐไทยซึ่งอาจมากกว่าที่คาดจากการเร่งลงทุนโครงสร้างพื้นฐานและการเร่งใช้จ่ายเงินสะสมขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ขณะเดียวกัน โอกาสที่เศรษฐกิจไทยจะขยายตัวต่ำกว่ากรณีฐานอาจมาจากความเสี่ยงด้านต่างประเทศ ได้แก่ ความไม่แน่นอนของนโยบายการค้าระหว่างประเทศของสหรัฐฯ และความเสี่ยงด้านภูมิรัฐศาสตร์ รวมทั้งความเสี่ยงที่การใช้จ่ายในประเทศอาจขยายตัวไม่ได้มากเท่าที่คาด หากกำลังซื้อยังไม่กระจายตัวเท่าที่ควร

ความเสี่ยงต่อประมาณการอัตราเงินเฟ้อสมดุล โดยโอกาสที่อัตราเงินเฟ้อจะสูงกว่ากรณีฐานปรับเพิ่มขึ้นตามราคาน้ำมันดิบที่อาจปรับสูงขึ้นตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกและความเสี่ยงด้านภูมิรัฐศาสตร์โลกที่อาจรุนแรงขึ้น รวมทั้งการปรับขึ้นอัตราค่าจ้างขั้นต่ำในปี 2561 สำหรับโอกาสที่อัตราเงินเฟ้อจะต่ำกว่ากรณีฐานมาจากแรงกดดันด้านอุปสงค์อาจต่ำกว่าคาด

ธนาคารแห่งประเทศไทย

29 ธันวาคม 2560

ข้อมูลเพิ่มเติม: ส่วนกลยุทธ์นโยบายการเงิน

โทร. 0 2283 6186, 0 2356 7872

E-mail: MPD-MonetaryPolicyAnalysisDivision@bot.or.th